

hvilket Underudvalg er suppleret med en Repræsentant for de sønderjydske Rigsdagsmænd og to Repræsentanter for de sønderjydske Tjenestemænd. Udvalget har gennem Statistisk Departement indhentet Oplysninger om Prisforholdene i de sønderjydske Landsdele, og det kan paa Grundlag heraf anføres, at Priserne paa Nødvendighedsgenstande ikke synes at afvige ret meget fra Priserne paa lignende Genstande i det øvrige Kongerige. Derimod savnes der tilstrækkelig sikre Oplysninger om Husleje og Skatteforhold i de sønderjydske Landsdele til, at der med Hensyn til disse Forhold kan drages nogen paa-lidelig Sammenligning med det øvrige Land. Under Hensyn hertil vilde det formentligt være betænkeligt allerede i Aar at bringe Tjenestemandsløvens Regler i Lovens Kapitel 4 om Stedtillæg til Anvendelse paa de sønderjydske Byer, og Statsministeriet maa derfor i Overensstemmelse saavel med det oven-nævnte Underudvalg af Sparekommis-sionen af 21. Februar 1921 som med Lønningsraadets i Sagen afgivne Indstilling anse det for rettest, at der endnu i Finansaaret 1922—23 træffes en særlig Ordning for de sønderjydske Landsdele, saaledes at der ydes særligt midlertidigt Lønningstillæg til Statstjenestemænd m. fl. med Tjenestested i de sønderjydske Landsdele uden Hensyn til, om de har Tjenestested i en Købstad og derfor har haft en i Tjenestemandsløven be-grundet Forventning om Opnaaelse af Stedtillæg, eller om dette ikke er Til-fældet. Til dette Standpunkt har ogsaa Finansministeriet sluttet sig i en af Statsministeriet indhentet Udtalelse over det efter Sagens Behandling i Spare-kommissionen af Lønningsraadet ud-arbejdede Udkast, som ligger til Grund for nærværende Lovforslag. Som det af dette fremgaar, har man ment, at de midler-tidige Tillæg, som foreslaas ydet Tje-nestemændene, bør være væsentlig min-dre end de særlige Stedtillæg efter Lov

Nr. 241 af 6. Maj 1921. Der gør sig end-videre en saadan Forskel gældende mel-lem Købstæderne, Flækkerne og enkelte Stationsbyer og endelig de egentlige Landdistrikter, at der er Anledning til at gøre Størrelsen af det foreslaaede Tillæg afhængig af, om Tjenestestedet er i en Købstad, i en Flække eller i en af de i Forslagets § 1 opregnede Stations-byer eller i de egentlige Landdistrikter. I disse maa Husleje og Skatter antages kun at afvige ret ubetydeligt fra Forholdene i det øvrige Kongeriges Land-distrikter, og man har derfor ment, at et Tillæg paa 180 Kr. maatte anses for tilstrækkeligt. For Flækkerne og for de Stationsbyer, hvor Udgifterne særlig til Husleje og Skatter maa anses for at være forholdsvis høje, er foreslaaet et Tillæg paa 360 Kr., og endelig er der for de fire Købstæder, hvor den herskende Bolig-nød har bidraget til i særlig Grad at sætte Huslejen i Vejret, foreslaaet et Til-læg paa 480 Kr.

Ved Loven af 6. Maj 1921 blev det bestemt, at det særlige Stedtillæg skulde nedsættes til $\frac{2}{3}$ af det almindelige Beløb bl. a. for Personer, der havde Tjeneste-bolig eller Lejebolig i en af Statens Byg-ninger. Da imidlertid den Leje, der be-regnes af Lejeboliger i Statens Ejendomme i de sønderjydske Landsdele, er forholdsvis høj, idet de paagældende Ejendomme gennemgaaende er indkøbt til ret høje Priser, og Lejen ifølge Løn-ningskommissionens Bemærkninger til For-slaget til Lov om Statens Tjenestemænd skal fastsættes under Hensyn til den af Staten i Ejendommen anbragte Kapital, maa man anse det for rettest, at der ikke foretages nogen Nedsættelse af det her omhandlede Tillæg for saadanne Tjeneste-mænd, der har Lejebolig i en af Statens Ejendomme, men kun for dem, der har egentlig Tjenestebolig.

Lovforslagets §§ 3 og 4 svarer til Bestemmelserne i Lov Nr. 241 af 6. Maj 1921 § 3, 5te og 6te Stykke.